

Publicerad 2013-02-22 09:47 av Bo Himmelsbåge

Vårvingar

Det vita växer i vinden

det vita vitt som snö

det svalkar så lätt om kinden

när mörkret lagt sig att dö

Jag är en vårbloomma mogen

med röd o svällande knopp

som sticker upp ur det vita

mot kärlek längtan o hopp

*

Jag sovit tungt i natten

i väntan på min tid

på livets kärleksvatten

på värme kraft o frid

Nu känner jag hur det spränger

i hjärta själ o mærg

att explodera rätt ut i luften

i vårens form o færg

*

Når jag stuckit upp toppen

i värmens längtan o dans

o vecklat ut den sovande knoppen

mot Livets doftande chans

Så vore det ej så illa

om ett bi kunde befrukta min sång

o väcka den sovande puppan

till en fjärils fladdrande gång

*

En fjäril som fladdrar mot ljuset

mot värme mot längtan mot sol

som söker sig långt bort i bruset

mot en kvinnas fladdrande kjol

Den höjer sin smeksamma snabel

för att ge ej för att ta

för att vi ska känna oss evigt unga

o yra valsa runt o må bra

*

Så svävar de upp mot himlen

en fjäril med sin änglalika vän

där njuter de kärlekens nektar

på himlens sällsamma äng

Till slut somnar de stilla

i kärlekens ljuva kokong

tills de åter en pupurmorgon

brister ut i en jublande sång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bo Himmelsbåge med Poeter.se id #40732 innehar upphovsrätten